

УДК 78.071.2

ББК 85.310.712

Віолетта Дутчак

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ ОКСАНИ ГЕРАСИМЕНКО: БАНДУРНЕ МИСТЕЦТВО НА ПЕРЕХРЕСТІ КУЛЬТУР ТА ЕПОХ (ЮВІЛЕЙНІ УЗАГАЛЬНЕННЯ)

У статті проаналізовано основні етапи становлення та здобутки творчої особистості заслуженого діяча мистецтв України Оксани Герасименко – бандуристки, педагога, композитора. Пріоритетними завданнями автора статті стали визначення характерних особливостей виконавського стилю О.Герасименко, синтез рис української та латиноамериканської музики в основних жанрах і формах її творчості для бандури. Проаналізовано роль О.Герасименко в популяризації українського інструмента бандури у світі.

Ключові слова: Оксана Герасименко, бандура, композиторська творчість, виконавство, стиль, синтез, асиміляція, українська музика, латиноамериканська музика.

Друга половина ХХ ст. відкрила нову сторінку в історії бандурного мистецтва. Наслідком стрімкого розвитку інструмента в академічному напрямі, його удосконалення з метою розширення виконавських можливостей, розширення форм сольного й ансамблевого музикування стало формування нових концертних жанрів для бандури – камерно-інструментальних, у першу чергу, а пізніше – і камерних вокально-інструментальних. Саме в цей період з'являється чимало творів для бандури різної форми відомих українських композиторів: А.Коломійця, В.Кирейка, М.Дремлюги, К.М'яскова, Є.Юцевича, І.Шамо, В.Зубицького, Б.Фільц, А.Мухи та ін. Поряд із композиторами-професіоналами, авторами творів для бандури, стають також відомі виконавці та педагоги-бандуристи, які добре обізнані зі специфікою інструмента, серед яких – С.Баштан, І.Марченко, В.Петренко, В.Кухта, пізніше Р.Гриньків, В.Мішалов та ін. Із середини 80-х років до числа композиторів-бандуристів упевнено ввійшла й Оксана Герасименко. Її твори, що в той час надходили в Україну з Куби, стали вагомим внеском в оновлення бандурної музики. Творчість О.Герасименко вразила виконавців ніжним ліричним характером, тонким відчуттям не лише специфіки тембру інструмента, але й несподіваним використанням його фактурних можливостей, зручними аплікатурними комплексами, що відразу видавало в авторі виконавця-практика. За двадцятип'ятирічну виконавську й композиторську діяльність Оксана Герасименко ввійшла до числа найбільш популярних композиторів для бандури, її стиль виконавства й письма став не лише прикладом для наслідування, але й предметом наукових досліджень. Серед авторів останніх – Микола Досінчук-Чорний, Любомира Ярославич, Богдана Фільц, Любов Кияновська, Богдана Фроляк, Віолетта Дутчак, Вікторія Сидоренко, Інна Мокрогуз та ін. [4; 6–10; 16–18; 26–27; 30–37]. Крім того, про творчість О.Герасименко (як солістки, ансамблістки, композитора та аранжувальника) неодноразово знаходимо відгуки журналістів – мистецьких критиків на сторінках періодики України, країн Європи, Азії, Північної та Латинської Америки [1–3; 10–12; 19–22; 24–25; 29; 36; 38–47]. Сьогодні Оксана Василівна Герасименко – відома музично-громадська діячка, член Національної спілки кобзарів та Національної спілки композиторів України, заслужений діяч мистецтв України, доцент Львівської національної музичної академії ім. М.Лисенка. До ювілею видатної бандуристки, педагога й композитора актуальним стає узагальнюючий аналіз її творчості відповідно до періодів життя мисткині, що й склало мету статті. Відповідно конкретизовані такі пріоритетні **пошукові завдання**: проаналізувати й систематизувати етапи життєвого і творчого шляху Оксани Герасименко, здійснити характеристику рис її виконавського стилю, визначити синтез української та латиноамериканської музики в основних жанрах і формах її творчості для бандури, аналіз ролі бандуристки в популяризації українського інструмента у світі.

Оксана Герасименко народилася у Львові 2 червня 1959 року. Вона – представниця відомої родини Герасименків, донька бандуриста, педагога, майстра, професора Львівської національної музичної академії, заслуженого діяча мистецтв Василя Явтуховича Герасименка [14], сестра бандуристки й громадського діяча української діаспори США, заслуженої артистки України Ольги Герасименко [7].

Для першого періоду становлення мисткині характерні такі засади: творча атмосфера й співпраця родинного оточення (разом із сестрою Ольгою під керівництвом батька), практичний досвід гри і співу в ансамблі – концертна виконавська практика в тріо бандуристок, опанування методики гри на бандурі львівської школи Василя Герасименка. До цього періоду належать перші спроби Оксани Герасименко в обробці, аранжуванні творів для ансамблю (тріо) і для соло (вокально-інструментальні й інструментальні), організація творчих учнівських колективів.

Оксана Герасименко згадує: “Хоча ми з сестрою Олею народилися та виховувалися в родині, де бандура звучала завжди, свій шлях у музику я почала як піаністка у ДМШ №1 Львова в класі Галини Андріївни Ситник-Патрушевої (...) Після закінчення школи (1973 р.) на сімейній раді було вирішено опанувати бандуру – цей інструмент здавався більш перспективним на майбутнє, і до того ж виконавство включало ще й вокал, що було для мене особливо цікаво. Підготовка до училища (...) – переконливе свідчення методичної майстерності батька. Тато, який вчив і мене, і сестру, був щодо нас особливо вимогливим та відповідальним, твердо дотримувався принципу – він, насамперед, безкомпромісний строгий педагог, а лише потім – батько.

Уже тоді, в студентську пору, в 1974 р. ми з сестрою та Христина Маковська (Залуцька) утворили тріо: я була першокурсницею, а Оля і Христина навчалися на другому курсі. Згодом (від 1977 р.) Христю замінила Ольга Войтович. Роботою колективу керував тато (...) З раннього дитинства я захоплювалася тріо сестер Байко, і нашим тріо бандуристок музичного училища ми старалися наслідувати всі кращі традиції ансамблевого співу, сформовані їхнім у той час унікальним родинним творчим колективом” [5].

Тріо брало участь у численних урочистостях, що відбувалися під егідою управління культури, партійних та комсомольських органів, виступало на концертах у районних центрах, військових частинах, на виборчих дільницях. Колектив не раз займав призові місця на фестивалях і конкурсах, був нагороджений Почесними грамотами та дипломами Всесоюзного комітету захисту миру, ВДНГ УРСР, Союзу радянських спілок дружби, дипломом Міністерства культури України та іншими відзнаками.

У кінці 1978 р. учасники тріо вперше записали півгодинну програму на Львівському телебаченні, згодом щорічно готували нові передачі. Того ж року колектив здобув звання лауреата Всеукраїнського фестивалю “Молоді голоси” та Республіканського огляду творчої молоді навчальних закладів Міністерства культури Української РСР і виступив на заключному концерті в Палаці культури “Україна” в Києві, став лауреатом Першої премії Всесоюзного конкурсу, присвяченого XI Всесвітньому фестивалю молоді та студентів. У репертуарі колективу переважали народні пісні та композиції українських митців. Як згадує Оксана Герасименко, “це перше місце, ми – тоді ще юні студентки, розділили з професійним тріо бандуристок Українського (тепер Національного) радіо. Нашою головною перевагою були цікаві інструментальні композиції, що було рідкістю у тодішніх репертуарних програмах і важливою методично-педагогічною установкою в роботі батька, адже це створювало нагоду продемонструвати технічні і виразові можливості вдосконалених ним інструментів. Роки навчання в училищі дали мені якісну професійну базу (у 1978 р. я вступила до консерваторії одразу на другий курс), особливу любов до ансамблевої гри, перший сценічний досвід та незабутні спогади юності” [5].

Усебічна фахова освіта, ґрунтовне опанування теоретичних дисциплін, яскрава музична фантазія дозволили Оксані Герасименко розпочати творчі пошуки репертуару для бандури ще під час навчання в консерваторії. Основними жанрами цих пошуків стали аранжування та обробки народних пісень. Адже репертуару для інструмента ще було обмаль, не випадково автори В.Івасюк, І.Сльота та І.Бердник, І.Вимер, Ю.Ланюк, І.Майчик, О.Яковчук присвячують колективу тріо свої нові вокально-інструментальні та інструментальні обробки і композиції. Оксана активно пробує себе в обробках та перекладах для тріо бандуристок.

1982 року Оксана закінчила оркестровий факультет Львівської державної консерваторії ім. М.Лисенка (клас бандури В.Я.Герасименка), проте працювати за спеціальністю їй довелося вже не в Україні. За сімейними обставинами (у зв’язку з одруженням) вона виїжджає за кордон.

Перший життєвий і творчий період Оксани Герасименко (1959–1982) засвідчує її становлення не лише як професійної виконавиці (солістки та ансамблістки), але й виховання задатків організатора художніх колективів, перші проби як автора обробок та аранжувань. Останні відбувалися переважно в типовому для того часу руслі фактурного розподілу партій між трьома виконавцями відповідно до вокальних партій. Проте вже тоді відчутним стає акцент автора на віртуозно-інструментальні можливості бандури.

З 1983 по 1991 рр. Оксана Герасименко проживала в Республіці Куба, де працювала музичним інспектором управління культури провінції Гранма (місто Баямо). Саме для цього періоду характерними рисами стають усвідомлення бандури як найбільш оптимального інструмента для виразу власних емоцій, ідей, сприйняття світу. Важливо, що діяльність Оксани Герасименко на Кубі не може бути адекватно порівняна з діяльністю митців-емігрантів Америки, для яких переважно заняття музикою відбувалося у вільний від основної роботи час на аматорському рівні. Натомість Оксана, внаслідок діяльності як “музичного чиновника”, могла проводити свою виконавську та організаційну діяльність на високому фаховому рівні. Підтримуючи роботу музичних авторів, композиторів, виконавців (солістів та оркестрів) країн Латинської Америки і Куби зокрема, вона внесла вагомий особистий внесок як виконавець та композитор у розвиток концертної музики провінції, за що 1993 року була нагороджена Почесною грамотою Спілки композиторів Республіки Куба. Крім того, вона стала одним із засновників обласного фестивалю авторської пісні “Sindo Garay”, де взяла безпосередню участь як член журі, а також як композитор-аранжувальник. 1986 року О.Герасименко була відзначена дипломом за аранжування кубинської пісні для естрадно-симфонічного оркестру на цьому фестивалі.

О.Герасименко впродовж кількох років очолювала організаційний комітет Фестивалю духових оркестрів у провінції, а 1986 року взяла участь як піаністка-концертмейстер у Національному фестивалі духових оркестрів Куби. Водночас вона проводить активну концертну діяльність як солістка-бандуристка, учасниця муніципального хору та піаністка-концертмейстер.

Робота в іншомовному та інокультурному оточенні стала для О.Герасименко справжньою школою знайомства з латиноамериканською музикою. Для останньої пріоритетними рисами є синтезований характер музики, що ввібрала в себе як питомі риси креольської культури (іспанських та португальських переселенців), так й афро-американську специфіку. Так, креольська музика передбачає широке використання ансамблевих форм різного тембрального забарвлення, обов’язковий супровід співу грою на гітарі та її місцевих різновидах. У ній переважають тридольні розміри, поліметрія, перевага мажоро-мінору, спів паралельними терціями. Як бачимо, стилістика креольських музичних зразків оптимально співвідноситься з особливостями української національної музики. Натомість, впливи афро-американської культури проявились у трансформації тридольних метрів у дводольні, посиленні синкопованих і гострих ритмічних структур мелодики та акомпанементу, пріоритеті коротких мелодичних секвенційних поспівок над протяжними розгорнутими побудовами, відсутності ввідного тону в мелодиці, перевазі імпровізації над симетричністю структури [23]. Експериментальний характер афро-американської музики, виявлений у вилученні сильних та дробленні слабких долей, складної системи поліритмії, переваги в ансамблях ударних і шумових інструментів, функційному використанні струнно-щипкових інструментів як ритмічних, а не мелодично-гармонічних, експресивно-емоційній манері виконання, пізніше суттєвим чином вплинув і на стиль Оксани Герасименко, як виконавський, так і композиторський.

Тембральна та технічна суміжність української бандури й популярної в латиноамериканській музиці гітари сприяли активному сприйняттю бандури кубинськими слухачами та колегами – професійними музикантами. Саме до другого творчого періоду Оксани Герасименко належать її тріумфальні виступи на міжнародних гітарних фестивалях у Гавані (1986, 1988, 1990), на яких вона побувала на запрошення відомого кубинського композитора й гітариста Лео Брауера.

З 1986 року Оксана Герасименко постійно виступала в дуєті з відомим кубинським флейтистом, композитором та диригентом Карлесом Пуї, який усіляко сприяв її композиторській творчості. 1989 року у співавторстві з ним вона створила музику до дитячої театральної вистави “Galapago” (“Черепашка”).

З 1989 по 1991 Оксана Герасименко переходить повністю на виконавську роботу – артистки при філії Національної концертної організації м. Баямо. Саме на Кубі Оксана вирішила організувати струнний квартет, щоб виступати разом у складі ансамблю. І ця співпраця виявилася доволі плідною не лише у виконавському аспекті, але й композиторському. Створивши такий колектив, до якого ввійшли також флейта і бандура, О.В.Герасименко пише свої перші аранжування для нього. Це були пісні кубинських авторів, а також дві пісні українського композитора Юрія Ланюка, які він свого часу написав для тріо бандуристок. Позитивний досвід аранжування для різного складу колективів, засвоєння технічного арсеналу багатьох оркестрових інструментів, їх тембральних міксів у партитурах сприяв утвердженню Оксани Герасименко в можливості власних композиторських спроб.

1989 року на Кубі гастролював відомий струнний квартет імені М.Лисенка. Виконуючи свої обов'язки як працівник управління культури, а також із метою популяризації української музики, Оксана Герасименко запропонувала виконати в концерті свою першу композицію для струнного квартету "Український триптих", написану на теми українських народних пісень. Прем'єра твору (за редакцією учасника квартету О.Клочкова) успішно прозвучала в інтерпретації цих видатних музикантів.

У кубинський період Оксана Герасименко здійснила численні переклади гітарної, лютневої та фортепіанної музики латиноамериканських композиторів, обробки народних пісень, аранжування для бандури та флейти, бандури та гітари, струнного квартету. Вона створює й ряд власних композицій, серед яких п'єси, що згодом увійшли до першого авторського збірника "Ліричні п'єси для бандури". Тоді були написані "Концертні варіації для бандури і фортепіано", "Соло для флейти", "Фантазія" та багато ін.

У цей період Оксана Герасименко починає вивчення курсу джазової гармонії та оркестрування під керівництвом відомого кубинського композитора, диригента та аранжувальника Армандо Ромеу.

Теоретичний і практичний досвід організатора і композитора Оксана Герасименко успішно використовує й у власній виконавській творчості. Вона здійснила записи на радіо Куби, брала участь у телевізійних програмах Національного телебачення країни, серед яких "De la Gran Escena", "Gala" та ін. 1988 року вона здійснила запис платівки LG на студії EGREM, куди увійшли пісні та інструментальні твори українських, латиноамериканських композиторів у власних аранжуваннях, авторська "Фантазія" для бандури та "Ave Maria" Й.Баха – Ш.Гуно.

Відгуки в тогочасній кубинській пресі про сольну та ансамблеву гру Оксани Герасименко засвідчують високий виконавський рівень бандуристки, її досконале відчуття специфіки музики: "... вона та її інструмент – це правдивий подарунок для зору, ... бандура – це суміш арфи і античної лютні, на якій виконавиця грає з великим чуттям..." [42]. Автори публікацій підкресливали у творчості Оксани Герасименко провідну рису – невтомну популяризацію української музики засобами національного інструмента бандури й мелодикою народних пісень: "...це концерт, щоб запам'ятати подорож на прекрасну місцевість та відчутти ідентифікацію з культурними традиціями України" [38]. Доцільним буде згадати слова, сказані про українську письменницю діаспори Віру Вовк (Бразилія), які вповні можуть стосуватися й Оксани Герасименко: "Вражає її вміння сполучити чужинне оточення з українською душею".

Із сольними концертами та в дуеті з видатним японським гітаристом Ічіро Сузукі (див. фото) Оксана Герасименко брала участь у міжнародних музичних і гітарних фестивалях в Іспанії, Франції та Японії впродовж 1989–1992 років, де виступала поряд із найвидатнішими представниками музичної еліти світу: Пако де Люсія, Вікторія Лос Анхелес, Нарцісо Єнес, Ал ді Меола та ін.

Таким чином, другий кубинський період творчості Оксани Герасименко (1983–1991) став визначальним для її утвердження у статусі яскравої виконавиці-бандуристки, що органічно виступала як солістка (співачка, інструменталістка) й учасниця мішаних ансамблів, і популярного композитора та аранжувальника. Саме на Кубі відбулося початкове становлення сольного виконавського стилю бандуристки, що синтезувало традиції "класичної" бандурної естетики та естрадної манери співу і гри. Також до кубинського періоду належать перші фахові спроби аранжування та композицій Оксани Герасименко, що знайшли своїх вдячних шанувальників-слухачів і професійних виконавців.

З 1991 року, повернувшись на батьківщину, Оксана Герасименко викладає у Львівській національній музичній академії імені М.Лисенка, успішно поєднуючи педагогічну діяльність із виконавською та композиторською творчістю. Публікації (статті, рецензії, відгуки та ін.) в українській, зарубіжній пресі, журналах і наукових виданнях про Оксану Герасименко є свідченням багатогранної та плідної творчої діяльності визначної бандуристки в цей період.

В Україні Оксана продовжує співпрацю із солістами, струнними квартетами, камерними оркестрами, залучаючи їх до виступів у своїх концертах. Творчі контакти пов'язували її з Ольгою Лучак (скрипка), Катериною Немеш (флейта), Мироном Блошищак (духові), Андрієм Карп'яком (флейта), Соломією Канчалабою-Швайковською (віолончель) та іншими львівськими музикантами, з якими вона чимало виступала в містах України, на міжнародних фестивалях "Віртуози Львова", "Київ Музик Фест", на концертах Днів української культури в Польщі, Хорватії, Італії, Франції, Канаді та на міжнародних бандурних фестивалях в Україні та за кордоном.

Саме для струнного квартету, бандури та флейти-пана чи флейти були написані композиції, що ввійшли до першого авторського інструментального компакт-диска "Таїна", записаного 2002 року у співпраці з вищезгаданими музикантами, а також зі струнним квартетом Львівської філармонії у складі Романа Сокрути, Володимира Мегедена та Соломії Канчалаби-Швайковської під керівництвом заслуженого артиста України Володимира Дуди. Музикою, що ввійшла до компакт-диска, озвучено численні програми львівського та Національного радіо і телебачення, різних країн світу, а також ряд документальних фільмів, серед яких "Жар-птиця" (студія "Кінематографіст", Київ), "Повернення" (ЛТБ, Львів) та ін.

Бандура в поєднанні зі скрипкою, наєм, флейтою, струнним квартетом звучить також у піснях та колядках, що ввійшли до компакт-дисків Оксани Герасименко "На Різдво Христове", "Різдвяні сни", "По всьому світу з колядою" та "Адорасьон" (див. Додаток).

До неординарного аудіоальбому "Adoracion" увійшли власні переклади О.Герасименко для бандури гітарних творів Вілла Лобоса, Августіна Варріоса, Лео Броуера та ін., пісні кубинських, аргентинських, бразилійських авторів та інших латиноамериканських композиторів. Аранжувальник органічно сполучила тембр бандури і голос, відтворюючи специфічну фактуру латино-американських творів, відчуваючи їх ритмічну пульсацію, імпровізаційну структуру побудови, мелодичність і внутрішню експресію виконання.

Композиторська творчість О.Герасименко концентрується переважно на музиці для бандури, а також для фортепіано, флейти, струнного квартету, оркестру та ін. В її авторському доробку – Концертні варіації для бандури та фортепіано, Камерна тричастинна сюїта для бандури та фортепіано (бандури і струнного квартету), симфонічна поема "Victoria" для бандури та оркестру, струнний квартет, варіації на тему стрілецької пісні "Ой там при долині" та цикл прелюдій "Осінні акварелі" для фортепіано, "Українське рондо" для скрипки та фортепіано, "Каталонське рондо" для бандури та гітари, численні інструментальні п'єси для бандури соло, бандурних ансамблів, бандури і флейти (ная, скрипки, віолончелі, фортепіано, гітари), для струнного квартету з бандурою, музика для театру, вокально-інструментальні твори та ансамблі, обробки народних пісень, багато перекладів, аранжувань – близько 400 творів, що стали вагомим внеском у навчально-педагогічний та концертний репертуар бандуристів та музикантів інших спеціальностей в Україні та за кордоном.

Загальний характер творів Оксани Герасименко позбавлений надмірних ідеологічних обертонів, проте її звернення до текстів Т.Шевченка, Лесі Українки, І.Франка, сучасних українських письменників сповнені глибокої шани й любові до України, її пісні, історії. Навіть симфонічна поема для бандури з оркестром "Victoria", написана 2004 року під впливом українських подій Помаранчевої революції, за характером більше романтична, аніж драматична.

Особливу нішу в авторській інтерпретації О.Герасименко займає жіноча поезія (М.Стеценко, Т.Угрин, М.Чумарна, О.Бабій та ін.). Тонке відчуття ліричного настрою, переживань кохання, змін емоційного стану героїнь у солоспівах та ансамблях автором відображені напрочуд ніжно, душевно, проте виразно й експресивно. Бандура в її вокально-інструментальних творах виступає не просто акомпануючим інструментом, вона творить об'ємну, незалежну і водночас щільно пов'язану з мелодичною лінією фактуру, насичену всіма тембральними барвами (специфічні прийоми гри – тремоло, тремолянд, флажолети, глісандо, октавні подвоєння, арпеджіоподібні пасажі з використанням повного діапазону інструмента; поліритмічні комплекси, що контрапунктично

відтіняють мелодію; синкоповані ритми, які надають гостроти й чуттєвості композиціям тощо). Спів і гра гармонійно зливаються у всіх вокально-інструментальних творах О.Герасименко.

У композиторській творчості Оксани Герасименко напрочуд виразно постає контактування ознак як української національної, так і латиноамериканської музики. Такий синтез у сучасному мистецтвознавстві називають “музичною асиміляцією” – взаємодією різних музичних мов, “що полягає в засвоєнні й переосмисленні певних елементів і засобів однієї мови іншою” [28]. Музична асиміляція проявляється у творах композиторки на синтаксичному та жанровому рівнях. Синтаксичні елементи латино-американської музики – синкопований ритм, мажорна субдомінанта та натуральна домінанта в мінорі, поліметрія, квартові ходи, мажоро-мінорні контрасти, джазова та блюзова акордика і гармонічні побудови – органічно входять до багатьох творів О.Герасименко (“Камерна сюїта”, “Каталонське рондо”, “Темньєкая нічка”, “Во Вифлемі”, “Світанок”, “Роздум”, “Посаджу я грушечку”, “Ой під вишнею” та ін.).

Інший рівень музичної асиміляції проявляється у зверненні О.Герасименко до традиційних для різних культур форм і жанрів, інтерпретованих засобами українських національних музичних інструментів бандури, ребра, цимбал, що, зокрема, зустрічається в її аранжуваннях творів композиторів Бразилії, Аргентини, Куби та ін. Тембр бандури часом також зазнає переосмислення, імітуючи гітару, дзвіночки, цимбали, мандоліну тощо.

Хоча у творчості О.Герасименко спостерігаються домінуючі міжкультурні взаємодії в синхронному перерізі (у даному випадку сучасних латиноамериканського й українського мистецьких ареалів), проте помітним є й внутрішньокультурний симбіоз діахронічного характеру. Останній проявляється у творенні специфічного виконавського стилю, що охоплює традиції як сценічної бандурної віртуозно-концертної практики ХХ ст., так і ліричну естрадно-романсову манеру текстової подачі, щире бардівське довірення до слухача, співпереживання разом із ним та ін. Очевидно, тому майже всі кульмінаційні мелодичні вершини в її солоспівах позбавлені динамічного форсування звука, натомість насичені внутрішнім емоційним напруженням, пристрасним поривом, фактурним об’ємом. Широку палітру романтичних інструментальних творів О.Герасименко (сольних та камерно-ансамблевих) Л.Кияновська слушно визначає як “зразки розважальної музики, але не настирливої, агресивної, а напрочуд вишуканої, призначеної для душевного заспокоєння та примирення із самим собою” [14, с.38].

Переконливим свідченням майстерності Оксани Герасименко як композитора стала Перша премія Міжнародного конкурсу композицій для бандури ім. Григорія Китастого, що проходив у Торонто (Канада) 2000 року, за концертну інструментальну фантазію “Купало”.

Удосконалення професійних навиків компонування та обробки Оксана Герасименко здійснювала на теоретико-композиторському факультеті Львівської державної музичної академії ім. М.Лисенка у класі композиції Мирослава Скорика, який завершила 2005 р.

Композиторська та виконавська практика Оксани Герасименко невіддільні одна від другої. Її талант виконавиці органічно продовжувався в композиції, а нові твори відразу ж проходили й власну сценічну апробацію.

На запрошення відомого гітариста Хуана Фалу з Аргентини О.Герасименко виступала на концертах Міжнародного фестивалю “Гітари Світу’99”, що проходив у Буенос-Айресі та інших містах країни.

2003 року в Сакраменто (США), 2006-го в Манілі (Філіппіни), а 2008 року у Львові (Україна) Оксана Герасименко виконала прем’єру Третього концерту для бандури та симфонічного оркестру Юрія Олійника¹, пізніше записаний на компакт-диск разом із симфонічним оркестром “Віртуози Львова” Львівської обласної філармонії під керівництвом Юрія Луціва [2].

У репертуарі О.Герасименко – понад 200 творів різноманітних жанрів та стилів, аранжування творів українських та зарубіжних композиторів, обробки народних пісень. Концертна діяльність бандуристки відзначена багатьма грамотами і дипломами.

Її сольні виступи на відомих сценах світу завжди супроводжувалися позитивними відгуками в пресі, рясніли захоплюючими епітетами та емоційними характеристиками: “... її промовистий голос співзвучний із голосом Едіт Піаф і є таким же вартісним, як голос цієї знаменитої

¹ Юрій Олійник (нар. 1931 р.) – композитор, музикознавець, педагог, концертуючий піаніст, популяризатор української музики за кордоном. Проживає в Сакраменто (США). Разом із дружиною, Ольгою Герасименко-Олійник, очолює Товариство збереження української спадщини Північної Каліфорнії.

співачки”; “... цей сучасний стиль, хоча є аполітичним і далеким від епічних дум старих кобзарів, має сильний емоційний вплив” [39]; “... невимушена гра та досконала майстерність у володінні інструментом”; “... слухацька аудиторія насолоджувалась інтимною витонченістю та ніжністю, притаманними бандури” [40]; “... ясна, чиста, прозора музика, дійсно опромінена сонцем таланту” [37]; “... витончений лірико-поетичний світ її творчої фантазії та трепетно піднесене сприйняття краси життя” [30].

Жерар Седрю – відомий французький менеджер, що організував понад 8 тисяч концертів у 110 країнах світу, один із небагатьох професійних менеджерів з організації виступів бандуристів у світі, зауважував: “Музика Оксани Герасименко – це саме така музика, яка з першого разу, як її слухаєш, заставляє вас вібрувати щастям і може викликати сльози, – стільки в ній краси і романтичності, що вона здатна подарувати емоції, які я не часто міг переживати музично у моєму житті. Коли ви слухаєте музику Оксани, ви переноситесь в Україну, у країну, яку я так люблю, і яку я, француз, намагаюся відкрити світові через музику. Дякую за те, що Ви мені дали стільки щастя, Ви є прекрасний посол своєї країни і можете розраховувати на мене, щоб зробити її зною” (електронний лист від 2 травня 2009 р.) [5]. Рауль Мальдонадо, аргентинський гітарист і композитор, який проживає в Сан Шерон (Франція), в одному з листів до Оксани Герасименко писав: “... звучання твоєї бандури у поєднанні з теплотою твого голосу, творять ауру замріяності (*ambiente de ensueno*), що досягається лише в цьому дивовижному світі, який є твоїм...” (лист від 2 жовтня 2000 р.) [5].

У науково-методичному доробку Оксани Герасименко – численні авторські педагогічні посібники технічних та концертних творів для бандури соло та ансамблів, що слугують вагомим підґрунтям для забезпечення студентів навчальним репертуаром: “Етюди для бандури на різні види техніки”, “Українські колядки для ансамблів бандуристів”, “Юним бандуристам” та ін. (див. Додаток), програми навчальних курсів, методичні праці та наукові статті, присвячені історії та сучасності бандурного мистецтва.

Серед учнів Оксани Герасименко – артисти концертних установ, педагоги початкових та середніх музичних навчальних закладів України. Першочергово слід згадати квартет бандуристок “Львів’янки” (у складі Коломієць Оксани, Нікітіної Лесі, Григорчук Ірини, Кушнір Олени), котрий під керівництвом О.Герасименко здобув звання дипломанта II Міжнародного конкурсу ім. Гната Хоткевича (2001), лауреата Національного конкурсу ім. Г.Китастого (2003), лауреата III Міжнародного конкурсу ім. Гната Хоткевича (2004), гастролював у містах України, Польщі, Німеччини, Угорщини та ін. Сьогодні колектив змінив статус навчального на професійний – у творчому складі артистів Львівської обласної філармонії. Квартет записав ряд компакт-дисків: “Калино, покровителько любові” (2001), “Львів’янки” (2004), “Скарби душі” (2006), переважну частину репертуару яких займають обробки, аранжування та авторська музика Оксани Герасименко (див. Додаток). Серед її випускників і теперішніх студентів є також лауреати міжнародних та всеукраїнських конкурсів бандуристів – Ірина Губ’як, Тетяна Бондар, Вікторія Грицюк, Наталія Винницька та ін.

Оксана Герасименко – активний громадський діяч України, член Національних спілок: Всеукраїнської музичної спілки (з 1996 р.), спілки кобзарів України (з 1999 р.), спілки композиторів України (з 2006 р.). Вона неодноразово брала участь у роботі журі всеукраїнських конкурсів (Дубно, Луцьк), Всеукраїнського фестивалю бандурного мистецтва ім. Остапа Вересая (2009), працювала головою журі Другого Всеукраїнського фестивалю-конкурсу кобзарського мистецтва ім. З.Штокалка “Срібні струни” (Тернопіль, 2006).

11 червня 2009 року в концертному залі Львівської обласної філармонії відбувся авторський ювілейний концерт Оксани Герасименко “Таїна любові”. У програмі концерту прозвучали вокально-інструментальні (“Народи мені, дівчино, сина” на сл. Олесея Бердника) та інструментальні твори для бандури соло (“Вальс квітів сакури”, Концертна фантазія “Купало”), однорідних ансамблів (“Вишиванка долі” на сл. Марії Чумарної, “Музика полів” на сл. Терези Угрин, Концертна фантазія “Ятрань”, “Зоряний Львів” на сл. Марії Чумарної) та мішаних колективів (“Українське рондо” для бандури і фортепіано, “Пісня для Мами” на сл. Марії Чумарної для бандури і скрипки, “Таїна” для бандури, ная та камерного оркестру, “Сповідь” на сл. Марії Чумарної для голосу і камерного оркестру), обробки народних пісень (“Ой я знаю, що гріх маю”, “Там на горі, на горбочку”, “Дунаю, Дунаю”).

Окремою цікавою сторінкою концерту стали нові аранжування Оксани Герасименко творів Володимира Івасюка – “Балади про дві скрипки” (сл. Василя Марсюка) для двох бандур, а також пісень “Запроси мене у сни свої” (сл. Богдана Стельмаха), “Балада про мальви” (сл. Богдана Гури), “Лиш раз цвіте любов” (сл. Богдана Стельмаха) для голосу, бандури й академічного камерного оркестру “Віртуози Львова” (керівник – заслужений діяч мистецтв України Сергій Бурко, диригент – заслужений артист України Мирон Юсипович), де соло виконала сама ювілярка.

На звітному концерті прозвучали й прем’єри творів Оксани Герасименко – інструментальної “Елегії” (пам’яті Володимира Івасюка) для камерного оркестру і двох бандур, а також пісні “Золото-блакитна Україна” на сл. Марії Чумарної, яку виконали у фіналі всі учасники концерту.

Концерт засвідчив і спадкоємність традицій родини Герасименків. Усі виконавці виступали з інструментами роботи батька Оксани, професора Василя Герасименка, – бандурами “Львів’янка”, а серед учасників концерту були також діти Оксани Герасименко – співак Адріан Гарсія-Герасименко (з піснею “В день, коли полюбиш” сл. і муз. Карлоса Гарделя, аранж. Оксани Герасименко) та Квітана Демків-Герасименко (скрипка), яка виконала сольні інструментальні партії в “Українському рондо” та “Пісні для Мама”.

Таким чином, проведене ювілейне узагальнення зумовило ряд висновків. Життєвий і мистецький шлях Оксани Герасименко можна умовно розділити на такі три періоди становлення професіоналізму: навчання (1959–1982), кубинський період (1983–1991), львівський період творчості (від 1991 р. і до сьогодні). Серед векторів її творчої діяльності – педагогіка, виконавство та композиція. Усі ці напрями невід’ємні один від одного, а взаємодоповнюючись та взаємозбагачуючись, вони в сукупності визначають мистецький феномен Оксани Герасименко на сучасному музичному небосхилі України. Обставини життєвого шляху Оксани Герасименко визначили її своєрідну виконавську манеру як бандуристки і співачки, що об’єднує традиції естрадно-романсового та бардівського стилю, органічний синтез співу та гри на інструменті, що проявляється в контрастному чи доповнюючому акомпанементі. Композиторський доробок О. Герасименко – твори для бандури, гітари, флейти, струнного квартету, оркестру – знайшов своїх ідейних виконавців і слухачів, заповнив ще одну нішу академічної музики – концертно-естрадною, у т. ч. для бандури, як інструмента з багатим тембральним та емоційно-виразовим потенціалом.

1. Бандуристка з України Оксана Герасименко: Небувалий концерт в Буенос-Айрес // Наш клич. – Buenos Aires, 1994. – Septiembre.
2. Бандуристка Оксана Герасименко буде виконувати Концерт № 3 Юрія Олійника в Сакраменто // Український кварталник ТЗУС Північної Каліфорнії, 2003. – Літо–осінь. – С. 7.
3. Береговий О. Успішне турне талановитої бандуристки Оксани Герасименко по Аргентині / Олесь Береговий // Бандура. – Нью-Йорк, 2000. – № 71–72. – С. 41–47.
4. Бистрицька О. Виконавська та педагогічна діяльність Оксани Герасименко: До історії української бандурної педагогіки / О. Бистрицька // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. – К. : [б. в.], 2004. – Вип. 35. – С. 270–276.
5. Герасименко О. Спогади [Рукопис] / Оксана Герасименко.
6. Дутчак В. Герасименко Оксана Василівна / В. Дутчак // Українська музична енциклопедія. – К. : ІМФЕ ім. М.Рильського, 2006. – Т. 1. – С. 450–451.
7. Дутчак В. Творча діяльність Ольги Герасименко-Олійник в контексті бандурного мистецтва України та діаспори / Віолетта Дутчак // Вісник Прикарпатського університету. Серія “Мистецтвознавство”. – № 14. – Івано-Франківськ : Плай, 2008. – С. 143–152.
8. Дутчак В. Розвиток професійних засад бандурного мистецтва 1970–1990 років. Творчість і виконавство : дис. ... канд. мистецтвознавства / Дутчак Віолетта Григорівна. – К. : [б. в.], 1996. – 240 с.
9. Жеплинський Б. М. Герасименко Оксана Василівна / Б. М. Жеплинський // Енциклопедія Сучасної України. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Т. 5. – С. 536.
10. Захарчук О. Її бандура зачаровує, дивує і хвилює / О. Захарчук // Культура і життя. – К., 2001. – № 15. – 13 червня.
11. Звуки бандури торкаються струн душі // The Gendai Guitar. – Токуо, 1991. – № 310 (червень).
12. Зелінська В. Мої враження від фестивалю-конференції та роль жінки у розвитку бандурного мистецтва / Віра Зелінська // ТЗУС Північної Каліфорнії. – 2000. – Літо.
13. Кинтана В. Мелодии Украины: старинные украинские мотивы и музыка других народов звучат в исполнении молодой советской бандуристки / В. Кинтана // Куба. – Куба, 1988. – № 4.
14. Кияновська Л. Лицар бандури: До 80-річчя Василя Герасименка / Любов Кияновська. – Львів : ТеРус, 2007. – 60 с.

15. Кияновська Л. Кобзарська доля на перетині тисячоліть: Василеві Герасименку – 75 / Любов Кияновська // Бандура. – Нью-Йорк, 2002. – № 77. – С. 43–51.
16. Кияновська Л. Львівська бандурна школа другої половини ХХ ст. (Василь Герасименко та його учні) / Любов Кияновська // *Karpacki Collage Artystyczny* (Biuletyn). – Przemyśl. – 2005. – С. 63–72.
17. Кияновська Л. Оксана Герасименко. Творчий портрет / Любов Кияновська // Давидов М. А. Історія виконавства на народних інструментах: Українська академічна школа : підручник для вищих та сер. муз. навч. закладів. – К. : НМАУ ім. П.Чайковського, 2005. – С. 279–281.
18. Кияновська Л. Фольктерапія по-українському / Любов Кияновська // Національна трибуна. – Нью-Йорк, 2003. – 4 травня. – Ч. 17 (1017).
19. Концерт талановитої бандуристки-композиторки // Бандура. – Нью-Йорк, 1994. – № 49–50. – С. 46–47.
20. Копак О. Ангел української бандури / О. Копак // Просвіта. – Львів : [б. в.], 2005. – Ч. 3 (278).
21. Кришталева О. “Victoria” ангела української бандури / О. Кришталева // *City life*. – 2006. – № 9 (16). – С. 76–77.
22. На Союзівці виступить бандуристка зі Львова // *Svoboda*. – Jersey City and New York, 1990. – August 25.
23. Пичугин П. А. Латиноамериканская музыка / П. А. Пичугин // Музыкальный энциклопедический словарь / [главный редактор Г. В. Келдыш]. – М. : Советская энциклопедия, 1991. – С. 295–296.
24. Оксана Герасименко в Аргентині // Бандура. – Нью-Йорк, 1995. – № 51–52. – С. 55–57.
25. Романюк П. Гості з України – професор Василь Герасименко та композитор-бандуристка Оксана Герасименко / П. Романюк // Український кварталник ТЗУС Північної Каліфорнії. – 2000. – Весна.
26. Сидоренко В. Гітара у мішаних камерних ансамблях О. Герасименко в контексті сучасної української гітарної творчості / Вікторія Сидоренко // Музикознавчі студії : наукові збірки ЛДМА ім. М. Лисенка. – Дрогобич : Посвіт, 2009. – Вип. 21. – С. 105–111.
27. Стадник Н. Сьнячний промінь зі Львова / Н. Стадник // Шлях перемоги. – К. : [б. в.], 1999. – 24 лютого. – Ч. 7 (2338).
28. Сюта Б. Асиміляція музична / Б. Сюта // Українська музична енциклопедія. – К. : ІМФЕ ім. М. Рильського НАН України, 2006. – Т. 1. – С. 101.
29. Терен-Юськів Т. Ще один концерт талановитої бандуристки / Теодор Терен-Юськів // Національна трибуна. – Нью-Йорк, 1990. – Ч. 46 (407). – 25 листопада.
30. Фільц Б. Другий міжнародний фестиваль бандурного мистецтва у Перемишлі / Богдана Фільц // Бандура. – 1997. – № 61–62. – С. 41–49.
31. Чорний М. Аргентинське турне Оксани Герасименко / Микола Чорний // Народна воля. – Скрантон (США), 1995. – 18 березня.
32. Чорний М. Бандуристка з України Оксана Герасименко / Микола Чорний // Бандура. – Нью-Йорк, 1991. – № 37–38. – С. 38–40.
33. Чорний М. Визначна бандуристка – на міжнародних сценах / Микола Чорний // *Svoboda*. – Jersey City and New York, 1991. – Ч. 126. – 5 липня.
34. Чорний М. Визначна бандуристка з України Оксана Герасименко / Микола Чорний // Америка. – Філадельфія, ПА, 1990. – 3 листопада.
35. Чорний М. О. Герасименко в Аргентині / Микола Чорний // *Svoboda*. – Jersey City and New York, 1995. – 11 лютого.
36. Шевченко Т. Радість і сум сім’ї Герасименків / Т. Шевченко // Експрес. – Л. : [б. в.], 1999. – 11 серпня.
37. Ярославич Л. Щедрий ужинок майстра / Любомира Ярославич // Бандура. – 1998. – № 63–64. – С. 10–14.
38. Alvarez M. Erlinda / Erlinda Alvarez M. // “¡Venceremos!”. – Huatanamo (Cuba), 1989. – 26.10.
39. Beach Smith P. Concert of triumph, struggle / Patricia Beach Smith // *The Sacramento Bee*. – 2003. – November 17. – P. E2, E5.
40. Beach Smith P. World on a string / Patricia Beach Smith // *The Sacramento Bee*. – 2003. – № 316. – November 12. – P. B8, E1, E5.
41. Casali D. Oksana: La Bandura y la Musica en Cranma / Dania Casali // *La Demajagua*. – Bayamo (Cuba), 1988. – 13 de marzo.
42. Fiallo Jorje. Un Espectaculo integral / Jorje Fiallo // *Trabajadores*. – Havana (Cuba), 1986. – 1.05.
43. Oksana Herasymenko y Ichiro Suzuki // *Harmony*. – Tokyo, 1991. – Vol. 32–34. – April – May.
44. R.A.B. Talentosa bandurista Ucrania visitara la Argentina // *La Palabra Ucraina*. – Buenos Aires, 1994. – Julio.
45. R.A.B. Talentosa bandurista Ucrania visitara la Argentina // Наш клич. – Buenos Aires, 1994. – Agosto.
46. Ucrania en la voz de // *El Territorio*, 1994. – 28 de septiembre.
47. Vilar A. El concert de Guerasimenko, una ocasiu per coneixer un instrument i una cultura: La inteřpret ucraínesa. actua avui al Festival de Palamos / Albert Vilar // *Punt*. – Barcelona (Espaca), 1989. – 28 de julio.

Додаток

НОТНІ ВИДАННЯ ДЛЯ БАНДУРИ ОКСАНИ ГЕРАСИМЕНКО (ЗА ХРОНОЛОГІЄЮ)

1. Концертні варіації для бандури і фортепіано. – США: YVO Prod., 1996. – 12 с.
2. Народи мені, дівчино, сина: Пісні на слова українських поетів. – США: YVO Prod., 1996. – 16 с.
3. Безкрилої любові не буває: Вокальні твори та ансамблі у супроводі бандури. – Львів: ТеРус, 2001. – 48 с.
“Безкрилої любові не буває” (сл. І. Павліва), “Ой зацвіту сухоцвітом” (сл. Т.Угрин), “Порятуй мене, осене рання” (сл. М. Стеценко), “Як стрільці йшли з України” (сл. і муз. Р.Купчинського), “Ой я знаю, що гріх маю” (укр. нар. пісня), “Музика полів” (сл. Т.Угрин), “Ой глибока криниченька” (сл. Т.Угрин), “Дощ” (сл. Т.Угрин), “Вечір надворі” (укр. нар. пісня), “Зорали дівчата” (укр. нар. пісня).
4. Осінні сні: Ліричні п’єси для бандури. – США: YVO Prod., 1991; перевид. – Львів, 2001. – 40 с.
“Вальс квітів сакури”, Варіації “Стоїть гора високая”, “Елегія”, “Роздум”, “Меланхолія”, “Осінні сні”, “Карпатські наспіви”, “Прелюдія”, “Світанок”, “Фантазія”.
5. На крилах мрій: Ліричні п’єси для бандури – США: YVO Prod., 1997; перевид. – Львів, 2001. – 38 с.
“Вербо, вербо”, “Цвіте терен”, “Колискова Оленці”, “Відлуння”, “Фантазії дощу”, “Сумний вальс” (для двох бандур), “Соло для флейти” (для флейти і бандури), “Посвята” (для флейти і бандури), “На крилах мрій” (для флейти і бандури).
6. Пливи світами, пісне любові: Пісні українських композиторів: Для ансамблю бандуристів / Обр. та аранж. О.Герасименко. – Львів: ТеРус, 2001. – 44 с.
“Витай між нами” (сл. і муз. Й.Кишакевича), “Вечірня пісня” (муз. К.Стеценка, сл. А.Самійленка), “Чарівна скрипка” (муз. І. Поклада, сл. Ю.Рибчинського), “Україна є, Україна буде!” (муз. Р.Демчишина, сл. З.Ружин), “Котить хвилі Дніпро” (муз. І.Кушплера, сл. М.Петренка), “Ти і я” (муз. І.Кушплера, сл. П.Горецького), “Калино, покровителько любові” (муз. І.Кушплера, сл. М.Петренка), “Чому, калино, в лісі стоїш” (пол. нар. пісня), “Ти до мене не ходи” (укр. нар. пісня).
7. Українські колядки: Для ансамблів бандуристів / Обробки О.Герасименко – США: YVO Prod., 1999; перевид. – Львів, 2001. – 42 с.
8. Юним бандуристам: Інструментальні твори для бандури. – США: YVO Prod., 1999; перевид. – Львів, 2001. – 32 с.
9. Етюди для бандури на різні види техніки (32): Навчальний посібник для учнів та студентів музичних навчальних закладів всіх рівнів акредитації (вид. у 3-х зошитах). – К.: Держ. метод. центр навч. закладів культури і мистецтв України, 2004. – 84 с.
10. Купало. Концертна фантазія для бандури. – Львів: ТеРус, 2004. – 10 с.
11. Ой у полі жито... * Любив мене козачок. Українські народні пісні в обробці Оксани Герасименко для жіночого вокального квартету. – Львів: ТеРус, 2004. – 14 с.
12. Сповідь. Вокально-інструментальна композиція для ансамблю бандуристок. – Львів: ТеРус, 2004. – 12 с.
13. Гаїна. Інструментальна композиція для ребра (ная), двох бандур та струнного квартету. – Львів: ТеРус, 2004. – 26 с.
14. Сонячний промінь. Для бандури, флейти та струнного квартету. – Львів: ТеРус, 2004. – 8 с.
15. Загрудний А. 25 Етюдів для бандури. Навчальний посібник для дитячих мистецьких навчальних закладів. (В методичному опрацюванні О.Герасименко). – Львів: ТеРус, 2004.
16. Перевидання: Народи мені, дівчино, сина: Пісні на слова українських поетів. – Львів: ТеРус, 2005. – 20 с.
- “Без тебе день” (сл. О.Бабій), “Гудуть вітри” (сл. Є.Чередниченка), “Пливуть хмари” (сл. Є.Чередниченка), “Народи мені, дівчино, сина” (сл. О.Бердника), “Така її доля” (обробка на сл. Т.Шевченка).
17. Камерна сюїта в 3-х ч.: для бандури та фортепіано. – Львів: ТеРус, 2006. – 32 с.
18. Перевидання: Концертні варіації для бандури та фортепіано. – Львів: ТеРус, 2006. – 20 с.
19. Перевидання: Юним бандуристам: Інструментальні твори для бандури та ансамблів бандуристів. – К.; Львів: ТеРус, 2006. – 72 с.
- Етюди № 1–10. Твори малої форми: “Ковзанець”, “Защebetала ластівка”, “Ой коляда, колядниця”, “Веселі жабки”, “Веселий сніговик”. Поліфонічні твори: “Пасакалія”, “Жига”. Твори великої форми: “Ой вербо, вербо”, “Ой під вишнею”, “Добрий вечір, дівчино”, “Ой на горі сніг біленький”, “Варіації для Михайлинки”, Фантазія на тему гаївки “Посаджу я грушечку”. Твори для ансамблю бандуристів: “Веселі жабки”, “Був у мене сивий кінь”, “Добрий вечір, дівчино”, “Шумка”, “Український танок”, “Весняні дзвіночки”.
20. Перевидання: Українські колядки: Для ансамблів бандуристів / Обробки та аранжування О.Герасименко. Навчальний посібник для початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів. – К.; Львів: ТеРус, 2006. – 100 с.

“В Галицькій землі”, “Весела світу новина нині”, “Возвеселімся”, “Во Вифлєсмї зоря сяє”, “Дивная новина – нині Діва сина”, “По всьому світу”, “На небі зірка”, “Теменькая нічка”, “Три славні царі”, “Тріє царі, де ідете?”, “Во Вифлєсмї нині новина”, “Чудесна зірка”, “Хто там по дорозі?”, “Що то за предивна?”, “Свята ніч”, “Спи, Ісусе, спи”, “Нова радість”, “Небо і земля”, “Підлили в лампаду масла” (муз. Л.Лешук, сл. О.Стефановича), “Радісна” (муз. Л.Лешук, сл. О.Стефановича), “Миколай” (сл. і муз. Г.Волошак), “Різдвяний сніг” (авторська на сл. М.Стеценко).

21. Камерні твори для мелодичних інструментів та бандури. – Львів: ТеРус, 2007. – 56 с.

“Соло для флейти” (“Елегія”), “Посвята”, “Портрет Парижа”, “Спогади”, “На крилах мрій”, “Сонячний промінь”, “Мелодія блакитного неба”, “Сповідь”.

ДИСКОГРАФІЯ АУДИОЗАПИСИ ОКСАНИ ГЕРАСИМЕНКО

1. “Три “О” (Оля, Оксана, Оля) зі Львова” – Ольга Герасименко, Оксана Герасименко, Ольга Войтович, [аудіо-касета]. – (США, 1991): українські народні та авторські пісні (В.Івасюк “Калина приморожена”, Шумить пшениця”, О.Білаш “Над прозорою криницею”, А.Пашкевич “Гуси летіли”, обр. С.Людкевича “В калиновім лісі”, обр. Є.Козака “Наша Анничка”, обр. І. Майчика “То не я калину ламала” та ін.).
2. “На крилах пісень”: українські пісні та пісні народів світу у виконанні Оксани Герасименко, аранж. О.Герасименко. – USA: YVO Prod., 1994.
3. “Струни душі”: авторські пісні та інструментальні композиції. – Композитор і виконавець (голос, бандура) – О.Герасименко, флейта – К.Немеш, най – М.Блощишак. – Канада: Yevshan Corp., 1996. – CYFP 1148.

Сторона А: Пісні та композиції: “Народи мені, дівчино, сина” (сл. О.Бердника), “Фантазія”, “Без тебе день” (сл. О.Бабій), Варіації “Стоїть гора високая”, “Гудуть вітри” (сл. Є.Чередниченка), “Рідні наспіви”, “Пливуть хмари” (сл. Є.Чередниченка), “Фантазії дощу”.

Сторона Б: Інструментальні твори: “Сонячний промінь”, “Осінні сні”, “На крилах мрій”, “Відлуння”, “Посвята”, “Вальс квітів сакури”, “Спогади”, “Портрет Парижа”.

4. “На Різдво Христове” – Ольга, Оксана Герасименко та інструментальний ансамбль [аудіо-касета та CD] (США, 1999). – Обробки Оксани Герасименко: колядки та щедрівки (“Весела світу новина нині”, “Три славні царі”, “Хто там по дорозі”, “В яслах лежить”, “Дивная новина нині”, “Тріє царі, де ідете”, “Чудесна зірка”, “Дивная новина десь”, “В Галицькій землі”).
5. “Adogación”: пісні та інструментальна музика латиноамериканських композиторів, вик. Оксана Герасименко (голос, бандура), аранж. О.Герасименко. Соло флейти – К.Немеш, соло скрипки – О.Лучак, соло пан-флейти – М.Блощишак. – Львів, 1999.

Сторона А: “Обожнення”, “В день, коли полюбиш”, “Безіменний вальс”, “Морська перлина”, “Мама Інєс”, “Альфонсіна”, “Собор”, “Ностальгичний чоро”.

Сторона Б: “Дивлячись у твої очі”, “Колискова”, “Помилилася голубка”, “Мазурка-чоро”, “Вальс-чоро”, “Азулау”, “Різдвяна мелодія”, “На брамі Вифлєсму”.

6. “Таїна”: авторські інструментальні твори [CD]. – Росток-Рекордс, 2002. – О.Герасименко (бандура), М.Блощишак (ребро), А.Карп’як (флейта), К.Немеш (флейта), С.Канчалаба-Швайковська (віолончель), струнний квартет Львівської філармонії (керівник В.Дуда).

“Таїна”, “Роздум”, “На крилах мрій”, “Відлуння”, “Посвята”, “Вальс квітів сакури”, “Мелодія блакитного неба”, “Колискова Оленці”, “Сонячний промінь”, “Осінні сні”, “Соло для флейти”, “Фантазія”, “Сповідь”, “Фантазії дощу”, “Спогади”, “Портрет Парижа”.

7. “Різдвяні сні”: українські колядки. – О.Герасименко – бандура, М.Блощишак – укр. дух. інструменти, аранж. О.Герасименко [CD]. – ALLCANN WOOD & INDIGO. – Канада, 2002.

8. “По всьому світу з колядою”: українські колядки. – О.Герасименко (голос, банд.), М.Блощишак (укр. дух. інструменти), О.Лучак (скрипка), аранж. О.Герасименко [CD]. – Львів, 2004.

“По всьому світу”, “Тиха ніч” (Ф.Грубер), “Спи, Ісусе”, “Теменькая нічка”, “Во Вифлєсмї зоря сяє”, “Парагвайська коляда” (А.Барріос), “Син Матері” (каталонська колядка), “Як упаде різдвяний сніг” (О.Герасименко / М.Стеценко), “Що то за предивна”, “Сумний святій вечір”, “Спи, Ісусе” (Й.Кишакевич), “Коляда” (Л.Лешук / О.Стефанович), “Вифлєсмська зоря” (старовинна англ. колядка), “Христос народився” (старовинна англ. колядка), “На брамі Вифлєсму” (аргентинська колядка), “Перше Різдво” (старовинна ірландська колядка), “Зелені рукави” (старовинна англ. колядка), “Аве Марія” (Ф.Шуберт).

9. Festival Guitarras del Mundo, 98/99. – EPSA music, Аргентина, 2000. – Запис двох авторських творів.

**АУДІОЗАПИСИ КВАРТЕТУ “ЛЬВІВ’ЯНКИ” ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ОКСАНИ ГЕРАСИМЕНКО
(ОКСАНА КОЛОМІЄЦЬ, ЛЕСЯ НІКІТІНА, ІРИНА ГРИГОРЧУК, ОЛЕНА КУШНІР)**

1. “Калино, покровителько любові” [Аудіоальбом] / Аранжування Оксани Герасименко. – “Мелос”. – Львів, 2001.
Сторона А: “Калино, покровителько любові” (муз. І.Кушплера, сл. М.Петренка), “Дош” (муз. О.Герасименко, сл. Т.Угрин), “Ой у полі жито” (укр. нар. пісня, обр. О.Герасименко), “Кучері” (муз. Є.Козака, сл. М.Хоросницької), “Берези́нь” (муз. Г.Хоткевича, сл. М.Філянського), “Баркарола” (муз. М.Лисенка, інстр. Ольги Герасименко-Олійник), “Якби мені...” (муз. І.Кириліної, сл. Л.Українки), “Чарівна скрипка” (муз. І.Поклада, сл. Ю.Рибчинського), “Ой там на товчку” (обр. Л.Думи).
Сторона Б: “Арія” (муз. Й.Баха), “Далека” (III ч. сюїти “З даліни”, муз. Р.Мальдонадо-Кверібуса), “Пам’ять” (муз. Е.Л.Уеббера, сл. Т.Нани), “Рег оригінал” (муз. С.Джопліна), “Сповідь” (муз. О.Герасименко), “Україна є, Україна буде!” (муз. Р.Демчишина, сл. З.Ружин).
2. “Львів’янки” [CD]. – Студія “Кантілена”. – Львів, 2004. – Аранжування О.Герасименко: “Ave Maria” (муз. Ф.Шуберта), Соната В-dur (муз. Д.Бортнянського), “Арія” (муз. Й.С.Баха), “Шумить пшениця” (муз. В.Івасюка, сл. С.Пушика), “Любив мене козачок” (укр. нар. пісня, обр. О.Герасименко), “Далека” (III ч. сюїти “З даліни”, муз. Р.Мальдонадо-Кверібуса), “Пам’ять” (муз. А.Ллойда Вебера, сл. Т.Нани), С.Джоплін. “Рег оригінал”. – Авторські твори О.Герасименко: “Весна прийшла” (сл. М.Чумарної), “Ой глибока криниченька” (сл. Т.Угрин); “Нехай наповняться”... (муз. А.Веделя), “Баркарола” (муз. М.Лисенка, інстр. Ольги Герасименко-Олійник, “Ти до мене не ходи” (обр. А.Кос-Анатольського, інструм. Ок.Герасименко), “Та ти гадаш, мій Андрійку” (обр. Х.Залуцької).
3. “Скарби душі” [CD]. – Студія “Мелос”. – 2006. – Аранжування О.Герасименко: “Якби мені...” (муз. І.Кириліної, сл. Лесі Українки), “Зачароване джерело” (муз. І.Кушплера, сл. М.Петренка), “Чарівна скрипка” (муз. І.Поклада, сл. Ю.Рибчинського), “Собор паризької Богоматері” (муз. Р.Кок’янте, сл. Л.Пламонтонна), “Анничка” (лемківська пісня). – Авторські твори О.Герасименко: “Сповідь”, “Прости, прощай” (сл. М.Чумарної), “Дош” (сл. Т.Угрин), “Впали каплі” (сл. М.Мотюка), “Прелюдія”.

В статтє проанализированы основные этапы становления и достижения творческой личности заслуженного деятеля искусств Украины Оксаны Герасименко – бандуристки, педагога, композитора. Приоритетными заданиями автора статьи являются определение характерных особенностей исполнительского стиля О.Герасименко, синтез черт украинской и латиноамериканской музыки в основных жанрах и формах ее творчества для бандуры. Проанализирована роль О.Герасименко в популяризации украинского инструмента бандура в мире.

Ключевые слова: Оксана Герасименко, бандура, композиторское творчество, исполнительство, стиль, синтез, украинская музыка, латиноамериканская музыка.

The bandura player, pedagogue, composer, honoured art worker Oxana Gerasymenko's formation main stages and the art person achievements are analysed in presented article. The article author priority task is the O.Gerasymenko art style characteristic peculiarities definition, the synthesis of the Ukrainian and Latin America music trait in the main genres and forms of the her bandura creative work. O.Gerasymenko role in the Ukrainian instrument bandura popularization in the world is examined.

Key words: Oxana Gerasymenko, bandura, composer creative work, performance, style, synthesis, assimilation, Ukrainian and Latin America music.